

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZLATARU
Zlatar, Trg slobode 14a

Broj: KO-DO-405/2025
Zlatar, 24. travnja 2026.
DM

OPĆINSKOM SUDU U ZLATARU
ZLATAR

Na broj: K-390/2025

Protiv presude Općinskog suda u Zlataru posl. broj: K-390/2025 od 31. ožujka 2026. u kaznenom predmetu protiv optuženika Ivana Bugarinovića zbog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavak 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24; dalje u tekstu: KZ) na temelju članka 38. stavak 2. točka 10. u vezi članka 464. stavak 1. i 3. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26; dalje u tekstu: ZKP) podnosim

Ž A L B U

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 470. stavak 1., 2. i 3. ZKP-a u vezi članka 467. točka 3. ZKP-a).

Pobijanom presudom prvostupanjski sud je na temelju članka 453. točka 3. ZKP-a oslobodio optuženika zbog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavak 2. KZ-a počinjenog na štetu Antuna Deaka.

Ovim putem podnosim žalbu protiv u uvodu naznačene presude, jer smatram da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te na temelju pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja izveo pogrešan zaključak da nije dokazano da bi optuženik počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret.

Sud u obrazloženju presude navodi kako oštećenik u iskazu na raspravi više ne tvrdi kao u kaznenoj prijavi da bi mu Nikola Bugarinović, brat od optuženika, prijetio niti spominje kakav drugi verbalni napad, ali da ustraje u tvrdnji da ga je Nikola Bugarinović fizički napao i gušio ga. Što se tiče navedenog fizičkog napada, sud dalje navodi kako u spisu nema dokaza za takvu tvrdnju, u vidu medicinske dokumentacije ili iskaza

svjedoka/očevidaca koji bi potvrdili ove navode, što njegov iskaz čini neuvjerljivim, čemu pridonosi okolnost da je odbačena njegova kaznena prijava u kojoj tvrdi da mu je Nikola Bugarinović prijetio. Sud dalje navodi kako nalazi uvjerljivim i logičnim navode optuženika kako nije ima razloga prijetiti oštećeniku i to ubojstvom zbog toga što je njegova brata nazvao Ciganinom. Isto tako, po stavu suda, nije logično da bi uslijed takve teške prijetnje i odmah potom tražio od svojeg brata i oštećenika da se pomire i pruže ruku u znak pomirenja. Naime, već bi takva teška prijetnja smrću, kad bi bila izgovorena, svakoj prosječnoj osobi bilo bi dovoljno upozorenje da se kloni bilo kakvog konflikta. Optuženik tvrdi da je njegovo ponašanje motivirano željom da mu njegov mlađi brat ne upada u probleme, zbog čega je inzistirao na pomirdbi i u konačnici je u tome uspio. Stoga sud, iskaz oštećenika ne nalazi uvjerljivim, a imajući u vidu da optuženik nije kazneno niti prekršajno osuđivan, ne nalazi dokazanim izvan svake razumne sumnje, da bi optuženik prijetio oštećeniku riječima navedenim u optužnici.

Na početku valja istaknuti da je sud tijekom dokaznog postupka, između ostalog, izveo i dokaze čitanjem iskaza danih u prethodnom postupku, i to iskaza oštećenika i svjedokinje Josipe Deak, oštećenikove majke. Međutim, unatoč tome što su navedeni dokazi izvedeni, sud ih u obrazloženju pobijane presude uopće ne analizira niti ocjenjuje niti ih dovodi u vezu s ostalim provedenim dokazima.

Takvo postupanje suda protivno je obvezi iznošenja jasnih i potpunih razloga o svim odlučnim činjenicama, jer sud mora ocijeniti svaki provedeni dokaz pojedinačno, dovesti ih u međusobnu vezu te obrazložiti zašto neke dokaze prihvaća, a druge odbacuje.

S obzirom na to da sud navedene dokaze uopće ne analizira, propustio je razmotriti bitne okolnosti inkriminiranog događaja, osobito činjenicu da je oštećenik neposredno nakon događaja, zajedno sa svojom majkom, navedenom svjedokinjom, pristupio u policijsku postaju radi podnošenja kaznene prijave. Nadalje, sud nije ocijenio niti iskaz navedene svjedokinje u dijelu u kojem opisuje stanje oštećenika neposredno nakon događaja, iz kojeg proizlazi da je isti bio vidno uznemiren, u strahu i uplakan. Takvi navodi, koji se odnose na neposrednu reakciju oštećenika nakon događaja, od osobitog su značaja za ocjenu vjerodostojnosti njegova iskaza, no sud ih u potpunosti zanemaruje. Sud, s obzirom da ne analizira većinu iskaza oštećenika danog u prethodnom postupku, propušta utvrditi da oštećenik dosljedno i jasno opisuje tijek inkriminiranog događaja tijekom cijelog postupka, a na raspravi ponavlja prijetee riječi koje mu je uputio optuženik i opisuje kako se osjećao zbog toga.

Nadalje, sud u obrazloženju pobijane presude navodi kako oštećenik na raspravi više ne tvrdi da mu je Nikola Bugarinović prijetio niti spominje verbalni napad, već ustraje u tvrdnji da ga je isti fizički napao i gušio, pa sud zaključuje da za takve tvrdnje nema dokaza u vidu medicinske dokumentacije ili iskaza svjedoka, zbog čega njegov iskaz ocjenjuje neuvjerljivim, dodatno se pozivajući na činjenicu da je kaznena prijava zbog kaznenog djela prijetnje protiv Nikole Bugarinovića odbačena.

Prije svega, sud pogrešno dovodi u vezu vjerodostojnost iskaza oštećenika s okolnošću da isti na raspravi nije ponovio navod o prijetnji od strane Nikole Bugarinovića, iako ta okolnost uopće nije odlučna za predmet ovog kaznenog postupka. Naime, optuženiku se stavlja na teret kazneno djelo prijetnje, a u činjeničnom opisu djela se ne navodi da bi Nikola Bugarinović uputio prijetnje

oštećeniku, već se njegovo postupanje opisuje kao verbalni i fizički napad, a što smatram da je u ovom postupku i utvrđeno. Činjenica da je državno odvjetništvo odbacilo kaznenu prijavu protiv Nikole Bugarinovića zbog kaznenog djela prijetnje nikako ne upućuje na zaključak da samim time nije bilo verbalnog, a i fizičkog napada, na ovdje oštećenika, s obzirom da svaki napad ne predstavlja prijetnju u kaznenopravnom smislu. Nadalje, činjenica da oštećenik na raspravi nije doslovno ponovio sve navode iz ranijeg iskaza, točnije, nije ponovio mali segment iskaza koji se odnosi na verbalni napad Nikole Bugarinovića, već je iskazivao spontano i bez očite namjere reprodukcije prethodno danog iskaza, upravo ide u prilog njegovoj vjerodostojnosti. Životno je i uobičajeno da svjedok, osobito nakon proteka vremena, ne reproducira iskaz identičnim riječima, već iznosi bit događaja na način kako ga se sjeća.

Nadalje, pogrešan je zaključak suda da iskaz oštećenika nije uvjerljiv zbog izostanka medicinske dokumentacije ili iskaza svjedoka. Kazneno djelo prijetnje ne pretpostavlja postojanje tjelesnih ozljeda niti postojanje očevidaca, pa se vjerodostojnost iskaza ne može dovoditi u pitanje isključivo zbog nepostojanja takvih dokaza. Osim toga, sud neosnovano umanjuje vjerodostojnost oštećenika pozivajući se na odbačaj kaznene prijave protiv Nikole Bugarinovića, s obzirom na to da ta okolnost nije relevantna za ocjenu odgovornosti optuženika ovog postupka, niti ima utjecaja na istinitost navoda oštećenika u dijelu koji se odnosi na prijetnje upućene od strane optuženika.

Na posljertku, sud prihvaća obranu optuženika kao uvjerljivu i logičnu, navodeći kako optuženik nije imao razloga prijetiti oštećeniku te da nije životno logično da bi nakon izricanja ozbiljne prijetnje odmah potom tražio pomirenje između sukobljenih osoba.

Smatram da sud pogrešno polazi od pretpostavke da prijetnja i pokušaj smirivanja sukoba međusobno isključuju jedno drugo, iako je u stvarnosti upravo suprotno često slučaj. U konfliktnoj situaciji nije neuobičajeno da osoba, osobito kada želi zaštititi blisku osobu, koristi prijetnje kao sredstvo zastrašivanja kako bi uspostavila kontrolu nad situacijom, a zatim nastoji postići smirivanje sukoba. Stoga okolnost da je optuženik nakon izgovorenih prijetećih riječi tražio da se oštećenik i njegov brat pomire ni na koji način ne isključuje mogućnost da je prethodno izrekao prijetnje, već upravo može ukazivati da je to bio način na koji je pokušao riješiti konflikt. Nadalje, sud neosnovano prihvaća obranu optuženika da nije imao razloga prijetiti, zanemarujući pritom prethodni sukob između oštećenika i njegovog brata.

Osim toga, sud nepravilno pridaje značaj činjenici da optuženik ranije nije kazneno ni prekršajno osuđivan, iako ta okolnost nije od utjecaja na utvrđivanje je li počinio konkretno kazneno djelo, već eventualno može biti cijenjena prilikom odlučivanja o sankciji.

Slijedom svega navedenoga, smatram da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, stoga

p r e d l a ž e m

da Županijski sud prihvati ovu žalbu i pobijanu presudu ukine te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno raspravljanje pred drugog suca pojedinca.

ZAMJENICA OPĆINSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Karmen Kurešić